

egész kiállítás így készült. Egy része, mint doktori értekezés átment Nagyméltóságod kezén, tehát jónak kellett lennie és így minden térkép külön-külön a valódi helyzetet mutatja.

A tanítványok diszkreditálták az ügyet, de ők nem a tiszta tudományra, hanem a kérdések megoldására törekcszenek. Az új magyar ifjúság észreveszi az embert is a földön és jobb körülmények között szeretné tudni. Hányszor néztem bele azóta riadt diákszemekbe, akik nagy lelkesedéssel fogadták a táj és népkutatást és most nem értik a helyzetet és tőlem kérdik, mi van itt a háttérben?

Kérem Nagyméltóságodat, ne haragudjon meg ezekért a sorokért: ez bucsu is, mert hiszen a parlamentben kijelentette, soha többet nem lehetek a tanítványa...

A MAI NÉMET GAZDÁLKODÁS ÖNVALLOMÁSA

A német birodalmi statisztikai hivatal a *Wirtschaft und Statistik* című folyóiratban közli az elmúlt öt év termelési mérlegét. A közleményekből saját adatok alapján mutatható ki, hogyan alakult a nemzeti szocializmus alatt a munkások és kispolgárok, valamint a nagyipar helyzete.

Az adatok kiterjeszkednek mindenre. Megállapítják pl. hogy míg a német császári birodalom 540.000 négyzetkilométeren 67.8 mill. lakossal rendelkezett, addig jelenlegi területe 600.000 négyzetkilométer, 78.8 millió lakossal. A munkanélküliség — egész lényegtelen maradéktól eltekintve — megszűnt. (!?) A közlemény különben általános összehasonlítás alapul az 1932. évet szóval a gazdasági válság mélypontját veszi. (Ekkor 7 millió a munkanélküliek száma. Ausztria bekebelezésével 600 ezer munkanélkülit kaptak.)

A nemzeti szocialista rendszer alatt a munkások és alkalmazottak száma 12 millióról 20.8 millióra növekedett. Hozzájárult azonban ehhez az általános védkötelezettség bevezetése, a munkatáborok, a rendőrség és a közigazgatás nagyobboldása, valamint a pártbürokrácia és alakulatai (SS, SA), melyek egyedül egymilliónál jóval több munkanélkülit emeltek ki a munkapiacról.

Az ipar 1932-ben kereken 3.7 millió munkást foglalkoztatott. Ez a szám 7.5 millióra duplázódott.

A munkaidő átlaga — a kimutatás szerint 6.9-ről 7.8 órára szökött. Ez azonban jelenleg már tuhaladottnak tekinthető, mivel 1939 január 1.-től a hivatalos munkaidő napi 10 óra, sőt az állami rendelésre dolgozó üzemekben ennél is magasabb.

A háborús ipari termelés növekedését a következő felállítás tünteti föl (millió tonnákban):

	1932	1939
Nyersvas bányászat (behozatal)	3.93	15.96
Vastermelés	1.34	9.79
Nyers acéltermelés	5.65	19.39
Cement	2.8	12.6
Benzin	0.4	1.26
Nyers benzol	0.2	0.5
Kőszén	104.7	184.5
Barnaszén	122.6	184.7
Alumínium	19.200.—	127.200.—
Műgyapju	1.300.—	99.400.—

A gazdasági önellátásra való törekvés mezőgazdasági téren jelentéktelen emelkedést eredményezett. Az 1932-3 idény 38.9, az 1937-8. pedig 41.7 millió tonnát mutat. A mezőgazdasági termelés összértéke 8.7 milliárdról 12.6 milliárd márkára emelkedett. Vagyis: míg a mezőgazdasági többtermelés 7, addig a gabona áremelkedése 30 százalékos. A tömegélelmezés szempontjából rendkívül fontos még, hogy 1932-ben az élelmiszerszükséglet egynegyede behozatal útján került a Birodalom területére, 1938-ban viszont már csak egyötöde — a fogyasztás korlátozása következtében. Bizonyos cikkek a piacról teljesen eltűntek, illetve a tömeg részére elérhetetlenné lettek.

Számokban kifejezve a „nemzetiszocialista gazdasági rendszerben“ a háborús ipari termelés emelkedése 400-700, a mezőgazdasági termelés 7, a mezőgazdasági cikkek drágulása 30, a munkaidő hosszabbodás átlaga pedig 15 százalék.

A kifizetett munkabérek összege 1932-ben 5.4, 1938-ban 13.4 milliárd márka. A kimutatás szerint a bérek egyharmaddal, a vásárlóerő pedig egynegyeddal emelkedett, ami azt jelenti, hogy a létfenntartási költségek a bérjövdelem fejlődése elé kerültek. Ez a látszólagos javulás azonban mindjárt eltűnik, ha figyelembe vesszük a kötelező levonásokat (Arbeitsfront, Winterhilfe, stb.) és a munkaidő meghosszabbodását. Ha pedig a pótanycgagzaldalkodás következtében beálló minőségromlást (pl. a ruházati cikkek élettartamának nagymértékű rövidülését) tekintetbe vesszük, akkor a bércsökkenés ténye minden további nélkül — a hivatalos kimutatás nyomán is — megállapítható.

Legjellemzőbb a mai német gazdasági rendszerre, hogy ugyanakkor az évi ipari osztlék 250 millió márkáról 550 millióra ugrott, azaz a részvényesek 120 százalék jövdelemtöbbletet könyvelnek el. A munkanélküli jövdelem mértéke így a duplájára emelkedett, nem említve az igazgatósági, felügyelőbizottsági tantsiemeket, továbbá a vezető állások emelkedő tendeciájú jövdelemét. (Horváth Ernő)

A NÉMETEK ÉS KÁRPAT-UKRAJNA. A müncheni és bécsi döntések után nem mulik el nap, hogy a német sajtó összes hasábjain Kárpát-Ukrajna kérdése szóba kerüljön. Nincs szükség idevonatkozó vagy ezzel kapcsolatban álló eseményre: — Kárpát-Ukrajna minden aktualitástól függetlenül érdekli a németeket. Érdekli a lapokat, érdekli a folyóiratokat. Az új csehszlovákiai állapotok bekövetkezése óta Kárpát-Ukrajnának hatalmas irodalma termelt a Birodalomban. Ennek az irodalomnak a termelése tovább folyik. A magyarázat után a keleteurópai olvasó előtt felesleges kutatni. Mindenki tudja... Épp ezért ismertetünk a következőkben egy igen jellemző publikációt ebből az új Kárpát-Ukrán-né-

met irodalomból. A cikk, amit egyik lényeges részében bemutatunk, a nagyműtű s a Harmadik Birodalom berendezkedése óta szalon-náci **Die Tat** hasábjain jelent meg s Kárpát-Ukrajna stratégiai fekvésével foglalkozik. Kárpát-Ukrajna geopolitikai és stratégiai helyzetével eddig ugyan már számbalan német írás foglalkozott, ez azonban olyan áttekintésben érinti a kérdést, hogy egyúttal a tulajdonképpeni német tervek közé is bepillantást enged. Nézzük mit mond a cikk, illetve szerzője, **W. Pancsenko-Jurevicz**, aki neve után ítélve bizonyára a Németországban most lázasan toborzódó ukránság köréből való:

Kárpát-Ukrajnát nyugat-keleti irányban az Ungvár-Csap-Körösmező vasutvonal szeli át, amely a bécsi